

Siófoki Járásbíróság
2.P.20.361/2016/11.

A Siófoki Járásbíróság dr. Némethi Gábor ügyvéd (1123 Budapest, Táltos u. 15/B. VII.2.) által képviselt 23 zám alatti felperesnek – dr. ügyvéd (1064 Budapest, 4.) által képviselt AEGON Magyarország Hitel Zrt. 1091 Budapest, Üllői út 1. szám alatti alperes ellen végrehajtás megszüntetése iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság önálló bírósági végrehajtó előtt szám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárást megszünteti.

Kötelezi a bíróság alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperes részére Ft (..... forint) perköltséget.

Kötelezi a bíróság alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg önálló bírósági végrehajtó részére (hatszázhatvanezer-háromszázhetvenhárom forint) végrehajtási eljárási költséget, a Magyar Állam javára külön felhívásra Ft (..... forint) feljegyzett eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Siófoki Járásbíróságnál 3 példányban benyújtott, a Kaposvári Törvényszékhez címzett fellebbezésnek van helye.

A felek a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását kérhetik.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha a fellebbezés a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költségek megfizetésére vonatkozik, az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, illetve az ítélet indokolása ellen irányul.

Ha a felek tárgyalás tartását kérik a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson bírálja el.

I n d o k o l á s:

Budapesten 2008. augusztus hó 7. napján kelt „ingatlancélú kölcsönszerződés vásárlása” megjelölésű kölcsönszerződés jött létre alperes, mint hitelező, és felperes, mint adós között. A kölcsönszerződés alapján a felperes által vásárolt 22. szám alatti ingatlan megvásárlásához felperes részére AEGON Magyarország Hitel Zrt. alperes – a szerződés 2. pontja szerint – 15.000.000,-Ft finanszírozási igényt hagyott jóvá.

A szerződés 2. pontja szerint a kölcsön keretösszege 114.384,85,- svájci frank. A kölcsön folyósítása a folyósítási feltételek teljesülését követően forintban történik, legfeljebb a keretösszeg erejéig. A folyósított összeget, valamint a kölcsön összegét, mint fennálló tőketartozást az értesítő levél tartalmazza.

A kölcsönszerződés 3. pontja a kölcsön kezdő napját 2008. szeptember hó 15-ben állapítja meg, lejáratát a kezdő napot követő 300 hónap 15. napjában, 2033. szeptember 15. napjával. A szerződés 4. pontja az ügyleti kamat, 5. pontja a kezelési költség, 6. pontja a folyósítási díj mértékét határozza meg, míg 7. pontja az első törlesztés időpontját 2008. október 15. napjában állapítja meg azzal, hogy a törlesztőrészlet havonta esedékes.

A kölcsön első kamatperiódusára a várható havi törlesztőrészletet 692.61,- svájci franknak megfelelő forintösszegben határozza meg azzal, hogy a kölcsön kamatperiódusára érvényes törlesztőrészletek összegét, az árfolyamváltozások elkerülése érdekében, a hitelező által javasolt többletbefizetést az értesítő levél tartalmazza.

A szerződés 8. pontja a kölcsön teljes hiteldíj mutatóját 7,116%-ban határozza meg azzal, hogy a hiteldíj mutató a forintban teljesített fizetések alapján a 2008. augusztus hó 6. napján érvényes 140,86 HUF/CHF folyósítási és 145,15 HUF/CHF törlesztési árfolyam figyelembevételével került megállapításra.

A kölcsönszerződés 1.3. pontjának harmadik bekezdése rögzíti, hogy szerződő felek megállapodnak abban, hogy jelen szerződés szerinti kölcsön folyósításának időpontja, valamint az adós fennálló tartozása tekintetében a hitelező e célra szolgáló nyilvántartásait, és az e nyilvántartásokkal összhangban lévő nyilatkozatait kell mértékadónak és hitelesnek tekinteni, a szerződő felek a kölcsön folyósításának időpontjának, és a kölcsönszerződés alapján, az adós terhére mindenkor fennálló kölcsön – és járuléktartozása mértékének megállapítása tekintetében elfogadják a hitelező e célra szolgáló nyilvántartásai tartalmát. Az adós hozzájárul ahhoz, hogy a jelen okirat alapján az adós mindenkori fennálló kölcsön és járuléktartozását, esetleges végrehajtási eljárás indítása esetén is, a hitelező megbízására az előbbiek szerint közjegyző tanúsítsa. Az adós ezúton visszavonhatatlan hozzájárulását adja, hogy a hitelező az általa mindenkori tartozás ténye, és annak összege vonatkozásában tett közjegyzői okiratban foglalt nyilatkozatával – a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. tv. vonatkozó rendelkezései szerint – jelen kölcsönszerződés végrehajtási záradékkal való ellátását kéri a bíróságtól, amennyiben az adós a jelen szerződés alapján folyósított kölcsönt esedékességkor nem fizeti meg, és ezáltal a hitelező követelésének végrehajtás útján történő érvényesítésére kényszerül.

Budapesten 2008. augusztus hó 7. napján dr. által szerkesztett közjegyzői okiratban felperes, mint adós, zálogkötelezett egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot tett

az AEGON Magyarország Hitel Zrt. alperessel Budapesten 2008. augusztus hó 7. napján létrejött, 15.000.000,-Ft finanszírozási igénynek megfelelő, 114.384,85 svájci franknak megfelelő forintösszeg folyósítására vonatkozóan. A közjegyzői okirat rögzíti a kölcsönszerződés lényeges feltételeit, 13. pontjában rögzíti azt is, hogy adós elismeri a kölcsönszerződés alapján az adós terhére mindenkor fennálló kölcsön és járuléktartozás tekintetében, annak közokirati tanúsításaként, az adósnak a hitelezőnél vezetett bizonylatai alapján készített közjegyzői ténytanúsítványt fogadja el. Az adós aláveti magát annak, hogy a jelen közjegyzői okirat alapján az adós terhére fennálló kölcsön és egyéb járuléktartozás összegét esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezése esetén is a hitelező felkérésére a fenti módon közjegyző tanúsítsa.

Az AEGON Magyarország Hitel Zrt. alperes Budapesten 2010. szeptember hó 17. napján dr. _____ közjegyző által ellenjegyzett, dr. _____ közjegyző helyettes által kiállított közjegyzői okiratban a Budapesten 2008. augusztus hó 7. napján alperes és felperes között létrejött „ingatlancélú kölcsönszerződés vásárlásra” megjelölésű kölcsönszerződést felmondta. A felmondás felperes, mint adós fizetési kötelezettségét összesen 111.989,22 svájci frankban - amely a felmondás napján érvényes 224,43,-Ft/svájci frank törlesztési árfolyamon megfelelt 25.133.741,-Ft-nak - a közjegyzői díjjal, behajtási díjjal, felmondási díjjal együtt összességében 25.204.461,-Ft-ban állapította meg.

Dr. _____ közjegyző helyettes, mint dr. Tóth Ildikó közjegyző mellett működő közjegyző helyettes, _____ szám alatt végrehajtási záradékot állított ki 105.940,53,- svájci frank, ezen összeg után 2014. szeptember 11-től a kifizetésig járó 7,28%-os ügyleti kamat mértékével megegyező késedelmi kamat, 2011. február hó 25. napjáig felszámított 5.912,20,- svájci frank lejárt kamat és költség, 27.000,-Ft behajtási költség, valamint 6.136,55,- svájci frank késedelmi kamat, 2011. február hó 26. napjától a végrehajtási záradék kiállításáig felmerült 27.700,45,- svájci frank ügyleti kamat mértékével megegyező késedelmi kamat, továbbá 10.000,-Ft felmondási díj, 33.720,-Ft közjegyzői díj fejében végrehajtható követelés és járulékai megfizetésére.

A végrehajtási záradék alapján _____ önálló bírósági végrehajtó előtt C _____ szám alatt indult végrehajtási eljárás. A végrehajtási eljárásban végrehajtó a _____ szám alatti ingatlant lefoglalta, az ingatlanra árverést tűzött ki.

Felperes kereseti kérelmében kérte a végrehajtási eljárás megszüntetését.

Előadta, hogy a kölcsönszerződésben foglalt, végrehajtani kívánt követelés és az ezt biztosító közjegyzői okiraton alapuló követelés érvényesen nem jött létre, a végrehajtási záradék kiállításának a törvényes feltételei nem álltak fenn, amelynek oka a kölcsönszerződés semmissége.

Előadta, hogy a kölcsönszerződést követően dr. Tóth Ildikó közjegyző által kiállított egyoldalú kötelezettséget vállaló irat közokiratnak nem minősül az 1991. évi XLI. tv. 121-129.§-ában foglaltak szerint.

Álláspontja szerint a felmondást tartalmazó, közjegyző által készített
igyszám alatti irat szintén nem közokirat.

Kifejtette felperes, hogy a végrehajtási záradék kiállításának törvényes feltételei nem álltak fenn. A perbeni kölcsönszerződés II.1.3. pontja tisztességtelen feltételt tartalmaz, amikor az adós terhére mindenkor fennálló kölcsön és járuléktartozása mértékének megállapítása tekintetében a hitelező e célra szolgáló nyilvántartásainak tartalmát fogadja el, amelynek alapján került sor az alperestől, mint hitelezőtől származó adatok alapján dr. Fodor Mária közjegyző által a szerződés felmondó nyilatkozatban a tartozás összegének megállapítására. Megállapítható mindezek alapján, hogy olyan közjegyzői okirat, amely a kötelezettség összegét tartalmazná, nincs, ezért a Vht. 23/C.§ (1) bekezdés c) pontja és az 1991. évi XLI.tv. 112.§-a alapján a végrehajtási záradék kiállítására lehetőség nem volt, miután a végrehajtási záradék ennek ellenére kiállításra került, a végrehajtási eljárást meg kell szüntetni.

Utalt rá felperes, hogy a szerződés II.1.3. pontja a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára változtatja meg, ekként a 18/1999. (II.5.) Korm. rendelet 1.§ (1) bekezdésébe, továbbá az 1959. évi IV. tv. 209/A.§ (2) bekezdésébe is ütközik, amely miatt a semmissége egyértelműen megállapítható a kikötésnek.

Előadta, hogy a 93/13/EGK irányelv hatodik cikk első bekezdésében foglaltak szerint a tagállamok előírják, hogy a fogyasztókkal kötött szerződésekben az eladó, vagy a szolgáltató által alkalmazott tisztességtelen feltételek a saját nemzeti jogszabályok rendelkezései szerint nem jelentenek kötelezettséget a fogyasztóra nézve, és ha a szerződés a tisztességtelen feltételek kihagyásával teljesíthető, a szerződés változatlan feltételekkel továbbra is köti a feleket.

A nemzeti joghoz képest az uniós jogi aktus elsőbbséget élvez. A hazai jogot ezért csak az irányelvvvel összhangban lehet értelmezni, figyelemmel az Európai Unió Bíróságainak az uniós jog értelmezése tárgyában tett ítéleti megállapításaira is, amelyek a tagállami bíróságokra nézve kötelezőek, mint azt a 2014.3154.BDT megállapította.

Álláspontja szerint a szerződés létre sem jött peres felek között, mivel a konszenzus hiányzott a kölcsön összege tekintetében, és abban, hogy az adós ezt miként fogja visszafizetni. A kölcsön összege svájci frankban kifejezve a szerződéskötéskor nem ismert, ezért erre nem is terjedhetett ki a felek konszenzusa, amely a törlesztőrészek összegéről is elmondható.

A szerződés 1.7. pontja maga is csak várható összegnek tekinti a 692,61,- svájci frankot, de egyértelmű, hogy a tőkeösszeg ismeretének hiányában a törlesztőösszeg egyértelműen nem meghatározható.

A felek közötti konszenzus hiányán túl megállapítható, hogy a kölcsönszerződés a Hpt. 213.§ (1) bekezdés a) és e) pontja alapján a Hpt. 210.§ (1)-(2) bekezdése, az 1959. évi IV. tv. 218.§ (1) bekezdése, és 217.§ (1) bekezdése együttes alkalmazásával teljes egészében semmis. A kölcsönszerződés a kölcsön összegét, a törlesztőösszegeket nem tartalmazza, azt az értesítő levél foglalja magába. A kölcsön összegének kiszámíthatóságát nem biztosítja, a folyósítási és törlesztési árfolyam egyértelműen meghatározva nincs.

Álláspontja szerint az 1/2016. Polgári Jogegységi Határozat nem alkalmazható, az ellentétes az uniós joggal, ezért a nemzeti bíróságoknak a döntéseik meghozatala során az uniós joggal ellentétes jogegységi határozatot figyelmen kívül kell hagyni.

Kifejtette felperes, hogy a szerződés semmisségére alapított igények vonatkozásában a Pp. 369.§ a) pontja alapján a bíróság peres eljárás során dönthet, amennyiben a kereset alapját képező kérdések nem tartoznak a Vht. 41.§-ának és 56.§-ának körébe, mint a felperes által érvényesített igények.

Kérte felperes, hogy a bíróság a per költségeiben is marasztalja alperest.

Alperes érdemi ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását kérte, valamint mindkét esetben felperes költségeiben történő marasztalását kérte.

Álláspontja szerint felperes jogszabály megkerülésére irányuló módon terjesztette elő kereseti kérelmét.

Hivatkozott rá, hogy a peres eljárás felperesi petitumai nem bírálhatóak el csak abban az esetben, ha a bíróság a kölcsönszerződés részleges vagy teljes érvénytelenségéről állást foglal, melyhez képest a kölcsönszerződés a 2014. évi XXXVIII. tv. és 2014. évi XL. tv-ek hatálya alá tartozik, ekként – miután felperes az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonását nem kérte - a pert meg kell szüntetni a bíróságnak.

Utalt rá, hogy a végrehajtás megszüntetésére csak akkor lenne lehetőség, ha az alapjául szolgáló kölcsönkötelelem érvénytelensége megállapítható lenne.

Alperes álláspontja szerint a kereset jogdogmatikai ellentmondást is tartalmaz, miután a Pp. 369.§ a) pontja abban az esetben teszi lehetővé a végrehajtás megszüntetését a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal, és a vele egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt eljárások körében, amennyiben a követelés érvényesen nem jött létre.

Alperes álláspontja szerint ezért helyesen nem is nem létező szerződésről, hanem nem létező szerződéshez vezető cselekményről van szó, melynek következménye az, hogy nem alkalmazhatóak – szerződéses tényállás hiányában – a szerződés érvénytelenségének jogkövetkezményei. A kereset ezzel szemben létrejött szerződésnek a jogszabályba ütközése miatti semmisségét kéri megállapítani, ez azonban ütközik a Pp. 369.§ a) pontjával, ezért a végrehajtást a felperesi hivatkozásra tekintettel megszüntetni nem lehet.

Alperes álláspontja szerint jogszabályba ütközik az olyan végrehajtás megszüntetésére vezető kereset, amely érvénytelenségi okra hivatkozással kéri megállapítani – a Pp. 123.§-ának vizsgálatát mellőzve – a követelés létre nem jöttét.

Hivatkozott rá alperes, hogy felperes a szerződés megkötése során kockázatfeltárányilatkozatot aláírt, a kockázatfeltárányilatkozatban a felek egyedileg megtárgyalták, világos és jól értelmezhető megfogalmazásban rögzítették a devizakölcsön összes kockázatát.

Állította alperes, hogy a kölcsönszerződés, illetve az általa csatolt üzletszabályzat a jogszabályoknak mindenben megfelel, az a felperes által megjelölt jogszabályokba nem ütközik.

Előadta, hogy a felek között létrejött jogviszony hitelkeret szerződés, a tényleges folyósított hitel összege a folyósítást követően egyértelműen meghatározható. A felperes által felvett összeg forint mértéke mind a közjegyzői okirat tartalmából, mind az üzletszabályzatból pontosan megállapítható. A szerződés részét képezi – annak mellékleteként – az értesítő levél.

A végrehajtási záradék kiállításának törvényes alapja körében hivatkozott rá, hogy a kölcsönszerződés felperes által támadott rendelkezései a törvények alapján meghatározottak, ezért tisztességtelenségük kizárt.

Előadta, hogy a szerződéskötéskor hatályos Hpt. 2. számú mellékletének 10.3. pontja a hitelek nyilvántartására vonatkozóan a folyósított kölcsönök nyilvántartását is magában foglalta, mint pénzügyi szolgáltatási tevékenységet. Utalt rá, hogy ezen tevékenységére az adósok nem lettek volna képesek.

Állította, hogy a szerződés ezen rendelkezéseit jogszabály előírásának megfelelően határozták meg, a kölcsön elszámolhatóságának védelmében, a tisztességtelenség eleve kizárt, nem is vizsgálható ebben a körben.

Jobbágy István siófoki önálló bírósági végrehajtó bejelentette, hogy a perbeni végrehajtási eljárással kapcsolatosan 288.739,-Ft munkadíj, és 431.634,-Ft végrehajtói kari költségátalány, összesen 660.373,-Ft végrehajtási díj merült fel.

A bíróság megállapította, hogy a kereset az alábbiak szerint alapos.

A Pp. 369.§-a szerint végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és a vele egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetése és korlátozása iránti pert akkor lehet indítani, ha

- a) a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre,
- b) a követelés egészen, illetőleg részben megszűnt,
- c) a végrehajtást kérő a teljesítésre halasztást adott, és az időtartama nem járt le,
- d) az adós a követeléssel szemben beszámítható követelést kíván érvényesíteni.

Megállapította a bíróság, hogy mindkét perbeni kölcsönszerződés 2014. március 15-ét megelőzően jött létre, melyre figyelemmel a kölcsönszerződésekre a Ptké. 50.§ (1) bekezdése alapján az 1959. évi IV. tv. szabályait kell alkalmazni.

Az 1959. évi IV. tv. 523.§ (1) bekezdése szerint kölcsönszerződés alapján a pénzügyintézet, vagy más hitelező köteles meghatározott pénzügyösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

Az 1959. évi IV. tv. 523.§ (2) bekezdése szerint, ha a hitelező pénzügyintézet – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – az adós kamat fizetésére köteles (bankkölcsön).

Az 1959. évi IV. tv. 528.§ (3) bekezdése szerint a bankhitel – és bankkölcsön szerződés részletes szabályait külön jogszabály tartalmazza.

A kölcsönszerződések megkötésekor hatályban volt 1996. évi CXII. tv. (Hpt.) 213.§ (1) bekezdése szerint semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza

- a) a szerződés tárgyát,
- b) az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíj mutatót, a hiteldíj mutató számítása során figyelembe nem vett egyéb – esetleges – költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatóak meg, az ezekre vonatkozó becslést,
- c) a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét,
- d) azon feltételeknek, illetve körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható, vagy ha ez nem lehetséges, az erről szóló tájékoztatást,
- e) a törlesztőrészletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat,
- f) a szükséges biztosítékok meghatározását, valamint,
- g) a szerződéshez kapcsolódóan a fogyasztótól megkövetelt biztosítások megjelölését.

A Hpt. 213.§ (2) bekezdése szerint a fogyasztási kölcsönszerződésre vonatkozó szabályoktól a fogyasztó hátrányára eltérő szerződési kikötés semmis.

A bíróság a rendelkezésre álló kölcsönszerződés - továbbá alperes nyilatkozata - alapján megállapította, hogy a perbeni kölcsönszerződés lakossági kölcsönszerződésként (fogyasztói kölcsönszerződésként) jött létre.

Megállapította továbbá a bíróság, a felperes által csatolt felülvizsgált elszámolás és forintosítás alapján, hogy az elszámolás megtörtént, az felülvizsgálnak tekintendő, ezért ezen okból a peres eljárás felfüggesztésének nincs helye.

Az 1/2016. számú Polgári Jogegységi Határozat első pontja szerint a deviza alapú fogyasztási- és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CX. tv. (a továbbiakban Hpt.) 213.§ (1) bekezdés a) pontja által előírt követelményeknek, ha az írásbafoglalt szerződés – ideértve az annak szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is – a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznem) határozza meg, feltéve, hogy az így meghatározott kölcsönösszeg devizában (kirovó pénznem) kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában a folyósításkor az akkor irányadó árfolyam figyelembevételével.

A jogegységi határozat második pontja szerint a deviza alapú fogyasztási-, és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a Hpt. 213.§ (1) bekezdés e) pontja által előírtaknak, ha az írásbafoglalt szerződés – ideértve az annak szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is – kiszámítható módon tartalmazza a törlesztőrészletek számát, összegét és a törlesztési időpontokat. A törlesztőrészletek összege kiszámíthatónak tekintendő, ha a szerződés rögzíti legalább azokat az adatokat és azt a számítási módot, amelyek alapján a törlesztőrészletek összege az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában az egyes törlesztőrészletek esedékességekor pontosan meghatározható.

A jogegységi határozat harmadik pontja szerint a deviza alapú fogyasztási-, és lakossági kölcsönszerződés – ideértve az annak a szerződés kötésekör részévé vált általános szerződési feltételeket is – tartalmazza az egyes és a kettes pontban írtakat, a szerződéskötést követően közölt egyoldalú jognyilatkozat (például folyósítási értesítő, törlesztési terv, fizetési ütemezés), a pénzügyi intézmény fogyasztónak nyújtott tájékoztatásnak minősül, amely nem érinti a szerződés létrejöttét, vagy érvényességét.

A bíróság álláspontja szerint a Pp. 369.§ a) pontja nem kizárólag a jogdogmatikailag létre nem jött szerződések tekintetében teszi lehetővé a végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti per megindítását, hanem minden olyan esetben alkalmazható, amikor a követelés alapjául szolgáló jogviszony valamilyen fogyatékoságban szenved, amely fogyatékoságból – érvénytelenségi okból – fakadóan a szerződés, illetve a követelés a fogyatékoság miatt végrehajtási záradékkal nem látható el. Ilyen hiányosság fennállása esetén a bíróságnak a Pp. 369.§ a) pontja alapján a végrehajtási eljárást meg kell szüntetnie akkor is, ha csupán a szerződés egyes rendelkezései érvénytelenek.

A végrehajtás megszüntetése iránti perben a bíróság – az eljárás speciális jellegére tekintettel – kizárólag arról dönthet, hogy a végrehajtási eljárást megszünteti-e. Nyilvánvalóan a végrehajtási eljárás megszüntetésének oka a szerződésben rejlő fentebb kifejtett fogyatékoság is lehet, azonban a szerződés érvénytelenségének megállapítása nem tárgya jelen eljárásnak, bár a végrehajtás megszüntetésének oka lehet.

A végrehajtás megszüntetése és korlátozási per sajátos jellegére figyelemmel ezért nincs lehetőség a peres eljárás során a végrehajtás megszüntetésén, illetve korlátozásán túl az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonására, melyből fakadóan erre irányuló kereseti kérelem sem terjeszthető elő ezen peres eljárásban. Az érvénytelenség megállapítására irányuló kereseti kérelem hiányában pedig a 2014. évi XXXVIII. tv. és a 2014. évi XL. tv. rendelkezései sem alkalmazhatóak a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló peres eljárásokra vonatkozó körben.

A bíróság álláspontja szerint ezért az alperes által kifejtettek alapján a peres eljárás nem szüntethető meg.

A 2011. évi CLXI. tv. 24.§ (1) bekezdés c) pontja szerint a bíróságokra kötelező a jogegységi határozat, ezért a bíróságnak a per elbírálása során az 1/2016-os polgári jogegységi határozatban foglaltakat figyelembe kell venni.

Megállapította a bíróság, hogy a peres felek között Budapesten 2008. augusztus hó 7. napján létrejött kölcsönszerződés a kölcsön tekintetében keretösszeget állapít meg, azt pontosan meghatározza, megállapítható annak a módja, miként kell ezt átszámítani. A kölcsönszerződés és az üzletszabályzat kiszámítható módon tartalmazza a törlesztőrészletek összegét, a kölcsönszerződés kifejezetten tartalmazza a törlesztőrészletek számát.

Mіндеzen adatokból a teljes hiteldíj mutató is kiszámítható, a további költségeket tételesen felsorolja a kölcsönszerződés, illetve tartalmazza az üzletszabályzat.

A bíróság mindezek alapján megállapította, hogy a peres felek között 2008. augusztus hó 7. napján létrejött „ingatlancélú kölcsönszerződés vásárlásra” megjelölésű kölcsönszerződés

tekintetében nem állapítható meg az, hogy az a Hpt. 213.§ (1) bekezdés a) vagy e) pontjába ütközne, ezért erre alapítottan, az ebből fakadó érvénytelenségi okra történő hivatkozással, a végrehajtási eljárás megszüntetésére nincs mód.

A BDT, 2015. évi 3420-as szám alatt közzétett döntés I. pontjában kifejezetten megállapítja, hogy tisztességtelen a fogyasztói szerződés azon kikötése, amely alapján a fogyasztó mindenkorli tartozását a vele szerződő fél egyoldalú közlése alapján a közjegyző által kiállított közokirat tanúsítja.

A perbeni kölcsönszerződés II.1.3. pontja kifejezetten akként rendelkezik, hogy az alperes, mint hitelező nyilvántartásai alapján kell az adós mindenkor fennálló kölcsön és járulék tartozását számítani, esetleges végrehajtási eljárás indítása esetén is a hitelező által a mindenkorli tartozás összege vonatkozásában tett nyilatkozat alapján van mód a közjegyzői okiratba foglalásra, ez alapján a végrehajtási záradék kiállítására.

A peres felek között létrejött kölcsönszerződés II.1.3. pontjának kikötése – a fenti álláspont alapján – tisztességtelen szerződéses kikötésnek minősül, azonban ezen szerződéses feltétel hiányában a Vht. 23/C.§-a alapján a végrehajtási záradék nem állítható ki.

Miután a végrehajtási záradék kibocsátása tisztességtelen szerződéses kikötésen alapszik, amely az 1959. évi IV. tv. 209/A.§ (2) bekezdése alapján semmis, a végrehajtási záradék kibocsátásának feltételei nem állnak fenn.

A végrehajtási záradék kiállításának feltételei hiányában nincs mód a végrehajtási záradék kiállítására, amennyiben az mégis kiállításra kerül, és a végrehajtási eljárás megindul, a bíróságnak az adós keresetére a Pp. 369.§ a) pontja alapján a végrehajtási eljárást meg kell szüntetnie.

A bíróság ezért, a kifejtettek alapján, Jobbágy István siófoki önálló bírósági végrehajtó előtt 162-0162.V.0380/2015. szám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárást megszüntette.

A bíróság a Pp. 370/A.§ (6) bekezdése alapján döntött a végrehajtási költségek viseléséről. Az érvénytelen szerződési rendelkezés alapján végrehajtási eljárást kezdeményező alperest kötelezte a végrehajtási eljárással felmerült költségek megfizetésére végrehajtó részére azzal, hogy a csatolt végrehajtási eljárási iratok, illetve végrehajtó közlése alapján a végrehajtó részére járó munkadíjat – a közléssel azonos összegben – 660.373,-Ft-ban állapította meg.

A bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte peresztes alperest a perköltség viselésére. Felperesi képviselő ügyvédi munkadíját – a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§ (2) bekezdése és (6) bekezdése alapján, a peres eljárásban kifejtett munka mennyiségére, és a tárgyaláson történő megjelenésére is figyelemmel – 600.000,-Ft-ban állapította meg.

A bíróság az Itv. 74.§ (3) bekezdése alapján – figyelemmel a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§ (2) bekezdésében foglaltakra is – kötelezte pervesztes alperest a feljegyzett eljárási illeték viselésére.

Siófok, 2016. június 30.

